

сѣдѣха и си кърпѣха дрехитѣ, трети дълбокомисленно играяха Тукъ на батерията срѣщу неприятелтъ игражтъ, ако неприятелтъ и неможе да види що прави «московъ-гяуръ».

Азъ продължавахъ да разглѣждамъ батерията. Въ нея имаше шесть отдѣлення; въ сѣкое по единъ девето-фунтовий топъ. Подъ сѣкой топъ направенъ дървенъ подъ за да се не врзватъ колелата въ земята, и да могатъ свободно да се търкалятъ назадъ слѣдъ като грѣмпатъ. Устата на топоветѣ глѣдатъ срѣщу неприятелскитѣ батерии които имъ служатъ за нишанъ, и най-любимото мечтание на сѣкой артилеристъ е това, да накара да млъкне неприятелския топъ, т. е. да му повреди лафетътъ, колелото или нѣкоя друга часть, безъ която той не може да работи.

Като разглѣдахъ сичко и като распитахъ солдатаина, който тамъ стоеше, за нѣкои подробности относително до пълненъето, начинътъ на мѣренъето и заради дѣйствието на тъй парѣчената динстанционна тржба, азъ се бѣхъ расположилъ около батерията съ книга, перо и карандашъ, съ намѣрение да си начъртажъ за споменъ изглѣдътъ на мѣстността, която се показваше прѣдъ очитѣ ми отъ тойзи пунктъ, но едва успѣхъ да направжъ нѣколко само рѣзки, а ето че на турската батерия отъ оная сжща амбразура, която направили минжлата нощъ, показа се кълбо отъ бѣлъ димъ и полегичка се издигаше на горѣ. Още не се чуваше гърмежътъ, защото той не бѣше още пристигналъ до нашиятъ слухъ.

— Ваше в-дие! — извика солдатинътъ, който стоѣше при топътъ: бърже бѣгайте задъ бруствертъ: